

[Elgaard.]

lige Spørgsmaal. Allerførst vil jeg gerne sige i Tilslutning til de Udtalelser, det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft før fremsatte vedrørende Havnespørgsmaalet i Hals, at jeg kan understrege dette Spørgsmaals Betydning og tiltræde de Udtalelser, det ærede Medlem fremsatte om den Ting, og jeg vil gerne sige til den højtærede Regering, at naar den i indeværende Rigsdagssamling kommer til at beskæftige sig med Spørgsmaalet om Arbejder til Modvirkning af Arbejdsløsheden, saa vil netop Løsningen af Havnespørgsmaalet i Hals kunne være et meget gunstigt Led i disse Bestræbelser.

Angaaende lokale Emner har jeg endnu kun et Par Sætninger at tilføje, og de skal rettes til den højtærede Trafikminister. Jeg anerkender De danske Statsbaners Bestræbelser og den Bedring, der paa nuværende Tidspunkt driftsmæssigt kan konstateres. Jeg er ikke blind for, at der er naaet adskilligt paa dette Omraade, men jeg ønsker samtidig at sige, at nu maa det Tidspunkt snart være inde, hvor man fra Trafikministeriets og den øverste Statsbaneledelses Side faar Tid til at beskæftige sig med det, jeg med et Ord vil kalde: vore Sidebaner. Forholdet er jo i Virkeligheden det, at Statsbaneledelsen har sat saa meget ind paa Hovedfærdelsesaarerne, at man næsten har mishandlet, ikke alene en Række af vore Sidebaner, men ogsaa den Befolkning, der skal betjenes af disse Baner. Samtidig med at jeg altsaa anerkender det Arbejde, der er udført, henstiller jeg, at man tager en Forbedring af de nævnte Baner op til Overvejelse i den kommende Tid.

I de sidste Dage har man i Pressen drøftet Rigsdagens Arbejdsmaade og Arbejdsplan, og for ganske nylig har den højtærede Statsminister, den højtærede Udenrigsminister og Formanden for Det konservative Folkeparti udtalt sig om Rigsdagens Arbejdsplan, maaske specielt Folketingets Arbejdsplan, og der er i disse Udtalelser fremsat Bemærkninger, der munder ud i, at hvis man forkortede den ordinære Samling Oktober—April til Tiden fra Nytaar til Maj, saa vilde det være et Fremskridt i Retning af god Plan i Rigsdagens Arbejde.

Jeg tillader mig at tvivle om, at man vilde naa et Resultat paa denne Maade, og i hvert Fald finder jeg, at det er ikke det første, man bør foretage sig. Det første, man bør stræbe efter — og dertil bør alle Partier sammen med Regeringen medvirke —, er at tilendebringe Arbejdet inden for den ordinære Rigsdagssamling Oktober—April. Jeg gaar ud fra, at hvis man fra

alle Sider er villig til, at dette kan naas, og at det kun i Undtagelsestilfælde bør fraviges, vil Ministerierne, naar Sommeren er fri for Rigsdag, have mere end rigelig Tid til at forberede de Lovforslag, der skal fremsættes i den kommende Rigsdagssamling. Jeg tror ogsaa, det vilde blive hilst med Tilfredshed i Befolkningen, hvis Rigsdagens Arbejdsplan blev lagt saaledes til Rette, at det nævnte Antal Maaneder inden for den ordinære Rigsdagssamling var tilstrækkeligt til at gøre Arbejdet færdigt.

Dette er efter min Mening det første fornødne med Hensyn til Folketingets Arbejdsplan, det, man først bør stræbe efter. Hvad nytter det at udskyde Rigsdagssamlingen et Par Maaneder? Jo mere man klipper af Vintersæsonen, des mere Sommerrigsdag vil vi antagelig faa, og det vilde kun blive et daarligt Bytte for det, vi nu har.

Jeg ønsker dernæst at gøre en Bemærkning til den højtærede Handelsminister. Jeg har saavel som alle andre lagt Mærke til, at Regeringen i mange Spørgsmaal foretrækker at faa en Sag, der skal til Behandling i Rigsdagen, tilrettelagt, overvejet og undersøgt i en Kommission eller et særligt Udvalg. Det kan for flere Spørgsmaals Vedkommende være en rigtig Fremgangsmaade, men denne Fremgangsmaade bør ikke følges i alle Sager af Betydning. Hvis Regeringen nu ved Siden af at foreslaa Oprettelse af nye Kommissioner stillede Forslag om at afvikle nogle af de bestaaende Kommissioner, hvoraf adskillige staaar højt i Alder og derfor maaske har tabt baade Arbejdsprogram og Arbejdsevne, saa kunde man maaske i højere Grad forsone sig med Kommissionsvejen til Forberedelse af en eller anden Sag. Men det er jo saadan, at naar vi først faar oprettet en Kommission, saa skal der næsten overmenneskelige Anstrengelser til, selv om dens Arbejde er bragt til Ende, at faa den affivet igen. Jeg vilde mene, at af eksisterende Kommissioner eller særlige Udvalg i det danske Samfund skulde man nok kunne undvære et halvt Hundrede. Jeg vil henstille til den højtærede Regering at have sin Opmærksomhed henvendt herpaa.

Den Bemærkning, jeg har at gøre til den højtærede Handelsminister, angaar den lige nedsatte Ædruelighedskommission. Vi har staaende i vor Bogreol et digert Værk: den tidligere Ædruelighedskommissions Betænkning, vi har faaet en Ædruelighedskonsulent, og jeg har aldrig lagt Mærke til, at den nusiddende Rigsdag, saa lidt som de foregaaende, ikke har været arbejds-